

LETËRA E APOSTULLIT PAUL MBË ROMANËT

KAPTINA I.

¹ Pauli shërbëtori i Iesu Krishtit, thërritun' apostull, damë *mbë-nj-anë* për ungjillin' e Perëndisë,

² (qi pat zotuem përpara me anë të profetënavet vet ndë shkronjat të shenjtënueme),

³ për të Birin' e vet Iesu Krishtinë Zotinë t'anë (qi leu prei farësë Davidit mbas mishit,

⁴ edhe u dftue Bir Perëndie me fuqi, mbas shpirtit shenjtënisë, prei së ngjallëmesë së vdekunish),

⁵ (me anë t'ati muerëm hir e apostuli, qi të ndëgjojnë ndë besët gjithë kombetë,

⁶ për emënin' e ati; ndërmiet atyneve jeni edhe ju thërritunë prei Iesu Krishtit) -

⁷ mbë gjith' ata qi janë ndë Romë të dashunit' e Perëndisë, thërritunë shenjtënë, hir *qoftë* mbë ju, edhe paqtim prei Perëndisë Atit t'ynë, edhe prei Zotit Iesu Krisht.

⁸ Ma parë i falem nders Perëndisë t'em me anë të Iesu Krishtit për gjithë ju, sepse besa juei zihetë n'gojë mbë gjithë botënë,

⁹ sepse Perëndia ashtë deshmitari em, të cillit i shërbej me shpirtinë t'em ndë ungjill të Birit vet, se u përmend juve pa-pushim,

¹⁰ tue u lutunë përherë ndë të falunat e mia, qi të detë Perëndia ndonjherë të ma bajë mbarë udhënë me ardhunë te ju,

¹¹ sepse kam shumë mall me u pamë juve, për me u dhanë ndonji dhunëti shpirtënie qi të forcohi;

¹² edhe këjo ashtë për me u ngushlluem bashkë me ju me anë të besësë tuei edhe s'emesë qi kemi njiani me tietrinë.

¹³ Edhe due qi ta dini, o vëllazën, se shumë herë e vuna ndër mend me ardhunë te ju, (por u ndala deri tashti), qi të kemi ndonji pemë edhe ndërmiet jush, sikurse edhe ndërmiet kombevet tierë.

¹⁴ Unë jam detuer te Grekët e te barbarët, te të ditshimit e te të paditshimit;

¹⁵ kështu sa prei meje, *jam* gati me predikuem ungjillin' edhe ndër ju qi jeni ndë Romë.

¹⁶ Sepse nuk turpënohem për ungjillin' e Krishtit, sepse ashtë fuqi Perëndie për shpëtëm mbë gjithë-se-cillinë qi beson, mbë ludenë ma përpara, edhe mbë Grekunë.

¹⁷ Sepse me anë t'ati *ungjillit* sbulohetë dreitënia e Perëndisë prei bese mbë besë, sikurse ashtë shkruem: "Edhe i dreiti ka me rruem prei besësë".

¹⁸ Sepse zemërim Perëndie sbulohetë prei qielli mbi qish do pabesëni e paudhëni nierëzish, qi përmbanë të vërtetënë ndë paudhëni.

¹⁹ Sepse ate qi mundetë *nieriu* me ngjofunë për Perëndinë, ashtë shpërfaqunë tek ata; sepse Perëndia ua shpërfaqti atyne.

²⁰ Sepse *ato* punët' e padukuna t'ati, edhe e pasosëmeja fuqia e ati, edhe hyjënia çë kurrë se u krijue bota shifenë këthiellëtë tue u marrë me mend prei *atyne* punëvet qi janë bamë, qi të mos munden' ata me dhanë fjalë.

²¹ Sepse ndonëse ngjofnë Perëndinë, nuk' e lavduenë si Perëndi, as nuk' iu falnë nders, por u banë të kotë ndër mendimet e veta, edhe e marra zemëra e atyne u errësue,

²² tue thanë se janë të mentshim, u marruenë;

²³ edhe ndërruenë laftin' e të pavidierit Perëndi me shëmbëllim figure nieriu të vdierrit, e shpendësh, e shtazësh, e shtërpinjsh.

²⁴ Përandai edhe Perëndia i la ndë ndynësinë me anë të dëshërimevet zemëravet atyne,

²⁵ qi të fulliqinë korpënat' e atyne ndërmiet atyne, të cillëtë ndërruenë të vërtetën' e Perëndisë me rrenënë, edhe nderuen' e lutnë krijesësë ma tepërë se ate qi e krijoi, i cilli asht' i bekuem për gjithë jetët. Amen.

²⁶ Përandai Perëndia i la ndër pësime fulliqënie, sepse edhe grat' e atyne ndërruenë zakoninë qi ashtë mbas natyrësë,

²⁷ me ate qi ashtë kundrë natyrësë; kështu edhe mashkujtë lanë zakoninë qi ashtë mbas natyrësë gruesë, e u doqnë ndë dëshërimt të vetëhes' atyne njiani me tietërinë, tue punuem shumtiminë mashkuj mbë mashkuj, e tue marrë pagën' e gënjimit vet qi duhei për vetëhen' e atyne.

²⁸ Edhe sikurse nukë deshnë me ngjofunë Perëndinë, Perëndia i la ndë një mend të paprovueshim, qi të bajn' ato qi nukë duhenë,

²⁹ sepse janë plot me qish do farë paudhënie, kurvënie, të ligë, lakëmimi, të keqeje; mbushunë me zmir, me vrasie, me qartë, me gënjim, me pësim të keq;

³⁰ asish qi pishhtëllojnë, asish qi shajnë, madhështorë, krye-naltë, asish qi shpifinë të këqia, të pandëgjueshim te përirt,

³¹ të pamend, asish qi s'mbanë besë mbë fjalët, zemërë-pa-dhimshim, të pamiqësi, të papërdëlyeshim;

³² e këta ndonëse ngjofinë dreitënin' e Perëndisë, se ata qi punojnë *t'atillash* punë janë të vëjefshim për vdekë, jo veç i bajnë, por edhe u pëlqejn' ata qi punojn' *ato*.

KAPTINA II.

¹ Përandai s'mundesh me dhanë fjalë, o nieri, cillido je ti qi gjukon, sepse për ate punë qi gjukon tietrinë, gjukon vetëhenë tande për të keq, sepse ti qi gjukon, punon *ato punë*.

² Edhe e dimë, se gjyqi i Perëndisë ashtë me të vërtetë kundrë atyneve qi punojnë *t'atillash punë*.

³ E mendon këte, ti o nieri, qi gjukon ata qi punojnë *t'atillash punë*, edhe ban ato, se ke me shpëtuem prej gjyqit Perëndisë?

⁴ Apor ban për asgja pasëjen' e mirënisë ati, e të durimit, e të zemrësë gjanë, e nuk' e di, se mirënia e Perëndisë të bije ndë pendesë?

⁵ Por për ashpëriminë tand, edhe *për* zemërën' e papendueshime mbëledh zemërim mbë vetëhenë tande ndë ditë të zemërimit, edhe të sbluemesë gjyqit dreitë të Perëndisë,

⁶ i cilli ka me ia paguem gjithë-se-cillit mbas vepëravet ati;

⁷ atyneve qi lypinë laft, e nder, e të pavidierë me durim për vepërë të mirë, *ka me u dhanë* jetë të pasosëme;

⁸ e mb'ata qi qartohenë, edhe nuk' ulenë mbë të vërtetënë, por ulenë mbë të shtrembëtënë *ka me qenunë* zemërim edhe mëni,

⁹ acarim edhe shtrëngim mbë qish do shpirt nieriu qi punon të keqenë, mbë ludenë ma parë, edhe mbë Grekunë,

¹⁰ por laft, e nder, e paqtim *ka me qenunë* mbë gjithë-se-cillinë qi punon të mirënë, mbë ludenë ma parë, edhe mbë Grekunë.

¹¹ Sepse afër Perëndisë s'ka të mbaitun' anë,

¹² sepse *gjithë* sa fëjyenë mbë ligjë, kanë me u vdierrë pa ligjë; edhe *gjithë* sa fëjyenë pa ligjë, kanë me u gjukuem me ligjë,

¹³ (sepse nuk ë *janë* të dreitë afër Perëndisë ata qi i mbanë vesh ligjësë, por ata qi punojnë ligjënë kanë me dalunë të dreitë.

¹⁴ Sepse kur gjintarëtë qi s'kanë ligjë, punojnë punët e ligjësë mbas natyrësë, këta ndonësë s'kanë ligjë, ashtë ligjë ndë vetëhet t'atyne,

¹⁵ të cillëtë diftojnë punën' e ligjësë shkruem ndë zemërat të veta, sepse ndërgjegjëja e atyne dëshmon bashkë me ata, edhe mendimetë ndërmiet atyne përflasinë, a apinë fjalë njiani për tietërinë);

¹⁶ mb'ate ditë kur do të gjukojë Perëndia të mpshefëtat' e nieriu me anë të lesu-Krishtit, mbas ungjillit t'em.

¹⁷ Qe, ti qi quhe lude, edhe prahe mbë ligjët, e mburre mbë Perëndinë,

¹⁸ edhe njëf dashunimin' e *ati*, edhe shqyem ato qi dajné, sepse je mësuem prei ligjësë;

¹⁹ edhe ke shpëresë mbë vetëhenë tande se u tërheq udhënë të verbënave, se je drit' e atyneve qi janë nd'errësinë,

²⁰ mësesës i të marrëvet, mieshtër i foshnjevet, e se ke formën' e së ngjofëmesë, edhe së vërtetësë ndë ligjët.

²¹ Ti pra qi mëson tietërinë, nukë mëson vetëvetëhenë? Ti qi predikon të mos viedhinë, viedh?

²² Ti qi thue të mos kurvënojnë, kurvënon? Ti qi ke të ndytë idhujtë, vieth gja kishe?

²³ Ti qi mburre mbë ligjët, shpërnderon Perëndinë tue kapërcyem ligjënë?

²⁴ Sepse "emëni i Perëndisë nemetë ndër kombet për punë tuei", sikurse ashtë shkruem.

²⁵ Sepse rreth-presëja vëjen, ndë punofsh ligjënë, por ndë kapërcefsh ligjënë, rreth-presëja jote u ba të parreth-premë.

²⁶ Ai pra qi nuk' ashtë rreth-premë ndë rуетë porosit' e ligjësë, a s'ka me u queitunë të parreth-premit' e ati për rreth-presëje?

²⁷ Edhe ai qi ashtë prei natyrës' i parreth-premë, e punon ligjënë, *nukë* do të gjukojë tyi qi ke shkronjën' e *ligjësë*, edhe rreth-presëjenë, e kapërcen ligjënë?

²⁸ Sepse nuk' asht' lude ai qi duketë për faqe, as rreth-presëja ndë misht qi duketë për faqe,

²⁹ por ai qi ashtë ndë të mpshefunë lude, edhe rreth-presëja *asht' ajo* e zemrësë, *qi ashtë* ndë shpirt, e jo *ajo qi ashtë* ndë shkronjë, të cillit lafti nuk' ashtë prei nierëzish, por prei Perëndisë.

KAPTINA III.

¹ Qish ka ma tepërë ludeu pra, a qish vëjen rreth-presëja? Shumë për gjithë qish mëndyrë.

² Ma parë, sepse *mbë ludeit* u zunë besë fjalët' e Perëndisë.

³ Sepse ndë mos besuenë disa, qish *ashtë?* Mos do të prishi besën' e Perëndisë pa-besënia e atyne?

⁴ Qoftë lark, por Perëndia qoft' i vërtetë, e çdo nieri *qoftë* rrenës, sikurse ashtë shkruem: "Qi të dalish i dreitë ndë fjalët e tua, edhe të mundish kur të gjukohesh".

⁵ Por shtrembënia jonë ndë diftoftë dreitënin' e Perëndisë, qish do të thomi, mos *asht'* i shtrembëtë Perëndia qi bije zemëriminë? (flas si nieri)

⁶ Qoftë lark, sepse si ka me gjukuem botënë Perëndia?

⁷ Sepse e vërteta e Perëndisë ndë u shtue për laftin' e ati prei rrenësë s'eme, përse gjukohem unë ma si fajtuer?

⁸ Edhe (sikurse nememi, edhe sikurse thonë disa, se na thomi), përse të mos bajmë të këqiatë, qi të vinë të miratë? Të cillëvet dënimi asht' i dreitë.

⁹ Qish pra? Jemi na ma të mirë *se gjintarëtë*? Për të vërtetë jo, sepse na e provuem ma pari, se edhe ludeitë edhe Grekëtë të gjithë janë ndënë faj,

¹⁰ sikurse ashtë shkruem: “Se nuk’ asht’ i dreitë as nji;

¹¹ nuk’ ashtë *ndonji* qi merr vesht, nuk’ ashtë *ndonji* qi kërkon Perëndinë.

¹² Të gjithë duelnë jasht’ udhësë, të gjithë u banë të pavëjyeshim; nuk ashtë *ndonji* qi ban mirë; nuk’ asht’ as *ndonji*”.

¹³ “Fyti i atyne *ashtë* vorr i hapëtë; me gjuhënat’ e atyne flisinë gënjimë; vëner aspidash *ashtë* ndënë buzët t’atyne”;

¹⁴ atyneve “goja ashtë plot me mallëkim, e me ithtim”.

¹⁵ “Kambët’ e atyneve janë të shpeita për me derdhunë gjak”.

¹⁶ “Të shkretuem e të hiequnë keq *ashtë* ndëpër udhët t’atyne;

¹⁷ edhe udhën’ e paqtimt nuk’ e ngjofnë”.

¹⁸ “Nuk’ ashtë frikë Perëndie përpara syvet atyne”.

¹⁹ - Edhe e dimë, se sa thotë ligja, u flet atyneve qi janë ndënë ligjët, qi të thuretë qish do gojë, edhe gjithë bota të gjukohetë për fajtoare te Perëndia.

²⁰ Sepse as *ndonji* mish s’ka për me dalun’ i dreitë përpara ati prei vepëravet ligjësë, sepse faji ngjifetë prei ligjësë.

²¹ Por tashti dreitënia e Perëndisë u shpërfaq paligjë, dëshmuem prei ligjës’ e prei profetënavet;

²² edhe ajo dreitënia e Perëndisë *qi ashtë* me anë të besësë Iesu Krishtit, mbë të gjith’ e mbi të gjith’ ata qi besojnë,

²³ sepse s’ka *ndonji farë* të dami; sepse të gjithë fëjyenë, edhe të *gjithëve* u mëngon lafti i Perëndisë,

²⁴ por dalinë të dreitë me hirin’ e ati qi fal, me anë të shpërblimit qi ashtë mbë Iesu Krishtinë,

²⁵ të cillinë Perëndia e vuni çë përpara *me qenunë* shpërblim me anë të besësë ndë gjak t’ati, për me diftuem dreitënin’ e ati, për ndëjesën’ e fajevet qi kanë qenë bamë përpara, me anë të durimit Perëndisë;

²⁶ për me diftuem dreitënin’ e ati ndë këte kohë, qi të jet’ ai i dreitë, edhe të nxierri të dreitë ate qi i beson Iesuit.

²⁷ Ku *ashtë* pra të mburrimitë? U mbyll jashtë? Me qish farë ligjë? Të vepëravet? Jo, por me ligjën’ e besësë.

²⁸ E marrim me mend pra, se nieriu del i dreitë me anë të besësë, pa vepërat’ e ligjësë.

²⁹ Apor vetëm’ i ludevet *ashtë* Perëndia? E jo edhe i kombevet? Por edhe i kombevet,

³⁰ sepse nji *ashtë* Perëndia, qi ka me nxierri të dreitë rreth-presëjen’ edhe të parreth-premitë me anë të besësë.

³¹ Prishimë ligjënë pra me anë të besësë? Qoftë lark, por *ma tepërë* vemë ligjënë.

KAPTINA IV.

¹ Qish do të thomi pra se fitoi Abrahami ati ynë mbas mishit?

² Sepse ndë duel i dreitë Abrahami prei vepërash, ka *mbë ke* me u mburrunë, por jo përpara Perëndisë.

³ Sepse qish thotë shkronja? “Edhe Abrahami i besoi Perëndisë, edhe iu numëruetë për dreitëni”.

⁴ Edhe ai qi punon, paga nuk’ i numërohetë për nderë, por për detyrë, ⁵ por ati qi s’punon, edhe i beson ati qi nxierri të dreitë të shtrembëtinë, besa e ati i numërohetë për dreitëni.

⁶ Sikurse edhe Davidi quen të lumun' ate nieri, të cillit Perëndia i numëron dreitëninë pa vepëra:

⁷“Lum *ata* qi u falnë paligjëniat', edhe u mbuluenë fajetë.

⁸Lum ai nieri, të cillit Zoti s'ka me i numëruem fajinë”.

⁹Kyi të lumunë pra *thohetë* për ata qi janë rreth-premë, apor për ata qi nukë janë rreth-premë? Sepse thoni se besa iu numëruë Abrahamit për dreitëni.

¹⁰Si iu numëruë pra? Kur ishte i rreth-premë, apor kur ishte i parreth-premë? Jo kur ishte i rreth-premë, por i parreth-premë.

¹¹Edhe muer shenjën' e rreth-presëjesë, për *bulë* dreitënie t'asai besësë qi ashtë ndë të parreth-premit, qi ai të jet' ati i gjith' atyneve qi besojnë *kur janë* të parreth-premë, qi të numërohet' edhe mb'ata dreitënia;

¹²edhe at' i rreth-presëjesë jo veç mb'ata qi janë të rreth-premë, por edhe mb'ata qi ecinë mbas gjurmash besës' atit t'ynë Abrahamit *kur qe* i parreth-premë.

¹³Sepse të zotuemitë mbë Abrahaminë, a mbë farën' e ati, se kishte për me qenunë trashigimtar i botësë, nuk' u *ba* me anë të ligjësë, por me anë të dreitënisë *qi ashtë* prei besësë.

¹⁴Sepse ndë *janë* trashigimtarë ata qi janë prei ligjësë, besa duel' e kotë, edhe u prish të zotuemitë.

¹⁵Sepse ligja bije zemërim; sepse atie ku s'ashtë ligjë, as të kapërcyem urdhënin' *ashtë*.

¹⁶Përandai trashigimi ashtë prei besësë, qi të jetë dhunëti, për me qindruem të zotuemitë mbë gjithë farënë, jo veç mb'ate *qi ashtë* prei ligjësë, por edhe mb'ate qi ashtë prei besës' Abrahamit, i cilli asht' ati ynë të gjithëve,

¹⁷(sikurse ashtë shkruem: “Se të kam vum' atë mbë shumë kombe”), përpara Perëndisë qi i besoi, ati qi ep jetë të vdekunavet, edhe quen ato *punë* qi s'janë, si ato qi janë.

¹⁸Ai *Abrahami* ka pasunë shpëresë, besoi me shpëresë, se kishte për me u bam' atë më shumë kombe, sikurse qe folunë: “Kështu ka me qenunë fara jote”.

¹⁹Edhe mbassi nuk' u likshtue ndë besët, nuk' u mendue se tashti korpi i vet *ishte* i vdekunë, sepse ishte ma tepërë se një qind vieç, as të vdekunit' e shtratit Sarrësë;

²⁰as nukë qe me dy mendesh mbë të zotuemen' e Perëndisë të mos zają besë, por u forcue ndë besët, e i dha laft Perëndisë,

²¹edhe iu mbush mendia se për qish u zotue, asht' i zoti edhe me e mbaruem.

²²Edhe përandai iu numëruë për dreitëni.

²³Edhe nuk' u shkruë vetëmë për ate, se iu numëruë ati,

²⁴por edhe për ne, ka me u numëruem, qi i besojm' ati qi ngjalli prei së vdekunish lesunë Zotinë t'anë,

²⁵i cilli u dha ndër duer për fajet t'ona, edhe u ngjall për me na nxierrë të dreitë.

KAPTINA V.

¹Mbassi duelëm pra të dreitë prei besësë, kemi paqtim te Perëndia me anë të Zotit t'ynë lesu Krishtit,

²prei të cillit gjetmë edhe të hymitë me besënë ndë këte dhunëti qi qindrojmë mb'ate, edhe mburremi mbë shpëresë të laftit Perëndisë.

³Edhe jo vetëmë këjo, por mburremi edhe ndër shtrëngimet, tue ditunë se shtrëngimi punon durim,

⁴e durimi provim, e provimi shpëresë;

⁵e shpëresa nukë turpënon, sepse dashunia e Perëndisë ashtë derdhunë ndë zemërat t'ona me anë të Shpirtit Shenjt qi ashtë dhanë mbë ne.

⁶ Sepse kur ishim na edhe por të sëmunë, Krishti vdiq mbas kohësë *qi qe urdhënuem* për të shtrembëtit.

⁷ Sepse mezi ka me vdekunë kushi për nieri të dreitë, sepse për të mirinë druese edhe kuxon kushi me vdekunë,

⁸ por Perëndia difton dashunin' e vet mbë ne, sepse kur ishim edhe na fajtorë, Krishti vdiq për ne;

⁹ shumë ma tepërë pra, mbassi duelmë të dreitë tashti prei gjakut ati, kemi me shpëtuem prei zemërimit me anë t'ati.

¹⁰ Sepse, ndë qoftë se kur ishim anëmiq, u paqtuem me Perëndinë me anë të vdekësë të Birit ati, shumë ma tepërë mbassi u paqtuem kemi me shpëtuem me anë të jetës' ati.

¹¹ Edhe jo vetëmë *këjo*, por edhe mburremi mbë Perëndinë me anë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit, qi muerëm tashti paqtiminë me anë t'ati.

¹² Përandai sikurse prei nji nieri u hyni faji ndë botët, edhe prei fajit *hyni* vdeka, edhe kështu shkoi vdeka ndëpër gjithë nierëzit, sepse të gjithë fëjyenë

¹³ (sepse deri ndë kohë të ligjësë qe faji ndë botët, por për faj nukë numërohetë, kur nuk' ashtë ligjë.

¹⁴ Por vdeka mbëretënoi çë prei Adamit, deri mbë *kohë* të Moiseut, edhe mb'ata qi nukë fëjyenë mbas shëmbëllimit së kapërcyemesë *porosisë* Adamit, i cilli ashtë figureja e ati qi kishte për me ardhunë.

¹⁵ Por jo si faji, kështu *ashtë* edhe dhunëtia, sepse ndë qoftë se prei fajit të njianit vdiqnë të shumëtë, shumë ma tepërë hiri i Perëndisë, edhe dhunëtia me anë të hirit të nji nieriut, Iesu Krishtit, tepëroi mbë të shumëtë.

¹⁶ Edhe dhunëtia nuk' *ashtë* sikurse *të dënuemitë qi u ba* prei njianit qi fëjeu, sepse gjyqi prei njianit *u ba* për dam të shumëve, edhe dhunëtia prei shumë fajësh u ba për të dalunë të dreitë.

¹⁷ Sepse ndë qoftë se prei fajit njianit mbëretënoi vdeka prei njianit, shumë ma tepër' ata qi marrinë tepëricën' e hirit edhe dhunëtisë dreitënisë, kanë me mbëretënuem ndë jetë prei njianit, Iesu Krishtit.)

¹⁸ Sikurse pra prei nji faji *u ba* për dam mbë gjithë nierëzit, kështu edhe prei nji dreitënimu i ba mbë gjithë nierëzit të dalinë të dreitë për jetë.

¹⁹ Sepse sikurse prei së pandëgjueshimesë të nji nieriut u banë fajtorë të shumëtë, kështu edhe prei së ndëgjueshimesë të njianit kanë me u bamë të dreitë të shumëtë.

²⁰ Edhe ligja hyni, qi të tepërojë faji. Edhe atie ku tepëroi faji, tepëroi ma tepërë hiri;

²¹ edhe sikurse mbëretënoi faji prei vdekësë, kështu të mbëretënojë edhe hiri prei dreitënisë për jetë të pasosëme me anë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

KAPTINA VI.

¹ Qish kemi me thanë pra? Kemi me qindruem ndë fajt, qi të tepërojë hiri?

² Qoftë lark; na qi vdiqmë ndë fajt, si kemi me rruem ma nd'ate?

³ A nuk' e dini se sa u pagëzuem mbë Iesu Krishtinë, u pagëzuem mbë vdekët t'ati?

⁴ U vorruem pra bashkë me ate me anë të pagëzimit mbë vdekët; edhe sikurse Krishti u ngjall prei së vdekunish me anë të laftit Atit, kështu edhe na të ecimë ndë jetë të re.

⁵ Sepse sikurse na u bam nji bimë bashkë *me ate* mbas shëmbëllimit vdekës' ati, kemi me qenun' edhe *mbas shëmbëllimit* së ngjallëmesë;

⁶ tue ditunë këte, se i vietëri nieri u ynë u kryqëzue bashkë, për me u prishunë korpi i fajit, qi të mos i shërbejmë na ma fajit.

⁷ Sepse ai qi vdiq u lirue prei fajit.

⁸ Por ndë paçimë vdekunë bashkë me Krishtinë, besojmë se kemi me rruem bashkë me ate,

⁹ sepse e dimë, se Krishti u ngjall prei së vdekunish, e nukë vdes ma; vdeka nuk' e pushton ma ate.

¹⁰ Sepse për ate qi vdiq, vdiq nji herë për fajinë; por për ate qi rron, rron mbë Perëdinë.

¹¹ Kështu edhe ju numëroni vetëhenë tuei, se jeni të vdekunë prei fajit, por të gjallë mbë Perëdinë me anë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

¹² Le të mos mbëretënojë pra faji ndë korpit tuei të mortshiminë, qi t'i ndëgjoni ati mbas dëshërimesh ati;

¹³ as mos bani anët' e korpit tuei, armë shtrembënie mbë fajinë, por nxirni vetëhetë tueja përpara Perëndisë, si të gjallë prei së vdekunish, edhe anët' e korpit tuei, armë dreitënie te Perëndia.

¹⁴ Sepse faji s'ka me u pushtuem juvve, sepse nukë jeni ndënë ligjënë, por ndënë hirinë.

¹⁵ Qish pra? Duhetë të fëjeimë, sepse s'jemi ndënë ligjënë, por ndënë hirinë? Qoftë lark.

¹⁶ Nuk' e dini, se mb'ate qi bani vetëhetë tueja shërbëtorë për ndëgjim, jeni shërbëtorët' e ati qi i ndëgjoni, apo fajit për vdekë, apor ndëgjimit për dreitëni?

¹⁷ Por falemi nders Perëndisë, sepse qetë *njihërë* shërbëtorët' e fajit, por *tashti* i ndëgjuetë me *gjithë* zemërë formësë mësimit qi u dhatë ndër duer mb'ate.

¹⁸ Edhe mbassi u liruëtë prei fajit, u batë shërbëtorët' e dreitënisë.

¹⁹ Nierëzish po thom për ligështin' e mishit tuei, sepse sikurse i bat' anët' e korpit tuei shërbëtorë mbë ndynësinënë, edhe mbë paligjëninë te paligjënia, kështu tashti bani anët' e korpit tuei shërbëtorë mbë dreitëninë për shenjtënim.

²⁰ Sepse kur ishitë shërbëtorët' e fajit, ishitë të lirë prei dreitënisë.

²¹ Çfarë peme pra kishi' atëherë prei atyne *punëvet* qi keni turp tashti për ato? Sepse e mbrapëmeja e atyneve *ashtë* vdekë.

²² Por tashti qi u liruëtë prei fajit, edhe u batë shërbëtorë te Perëndia, keni pemënë tuei për shenjtënim, edhe të mbrapëmenë, jetë të pasosëme.

²³ Sepse paga e fajit ashtë vdekë, por dhunëtia e Perëndisë *ashtë* jetë e pasosëme me anë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

KAPTINA VII.

¹ Apor nuk' e dini, o vëllazën (sepse u flas atyneve qi ngjofinë ligjë), se ligja ka pushtet mbë nierinë, sa kohë rron;

² sepse grueja e martueme ashtë lidhunë prei ligjësë me burrinë, sa të jetë gjallë ai, por ndë vdektë burri, sgjidhetë prei ligjësë burrit.

³ Kur rron burri pra, ndë u martoftë me tietërë burr, do të jetë kurvë, por ndë vdektë burri, asht' e lirë prei ligjësë, qi të mos jetë kurvë, ndë u martoftë me tietërë burr,

⁴ Përandai vëllazënit' e mi, edhe ju jeni të vdekunë te ligja me anë të korpit Krishtit, qi të bashkoi me tietërë, me atë qi u ngjall së vdekunish, qi të bajmë pemë te Perëndia.

⁵ Sepse kur ishim ndë misht, pësimet' e fajevet, qi ishinë prei ligjësë, punojinë ndër mishnat t'anë, qi të bajimë pemë mbë vdekënë,

⁶ por tashti u sgjidhëm prei ligjësë, mbassi vdiq ajo gja qi ishim pushtuem prei asai, qi të punojmë mbas frymësë re, e jo mbas letërësë vietërë.

⁷ Qish do të thomi pra, ligja *ashtë* faj? Qoftë lark, por fajinë nuk' e ngjofa, veç prei ligjësë, sepse edhe dëshëriminë nukë do ta ngjifiem, ndë mos thoshte ligja: "Mos kurvënojsj".

⁸ Edhe faji si muer shkak prei porosisë, bani tek unë çdo farë dëshërimi, sepse faji pa ligjë *asht'* i vdekunë.

⁹ Edhe unë rrojem njihërë pa ligjë, por kur erdhi porosia, rroi për-së-ri faji, a unë vdiqa;

¹⁰ edhe ajo porosia qi *u dha* për jetë, ajo u gjind tek unë për vdekë.

¹¹ Sepse faji muer shkak prei porosisë, e më gënjeu, edhe me anë të asai *më* vrau.

¹² Përandai ligja *ashtë* shenjte, edhe porosia shenjte, edhe e drejtë, edhe e mirë.

¹³ Ajo gja *qi ashtë* e mira pra, u ba tek unë vdekë? Qoftë lark, por faji, për me u dukunë faj, bani tek unë vdekë, me anë të gjasë mirë, qi të bahetë fort tepërë fajtuer faji me anë të porosisë.

¹⁴ Sepse e dimë, se ligja *asht'* e shpirtit, e unë jam i mishit, shitunë ndënë fajinë.
¹⁵ Sepse ate qi punoj, nuk' e ngjof, sepse nukë punoj ate qi due, por baj ate qi kam mëni.

¹⁶ Edhe ndë bafsha ate qi nukë due, jam me një fjalë me ligjënë, se *asht'* e mirë.

¹⁷ Por tashti unë nukë baj ma këte, por ai faji qi rri tek unë.

¹⁸ Sepse e dij, se nukë rri tek unë (due me thanë ndë misht t'em) një gja e mirë, sepse të dashunitë gjindetë tek unë, por me punuem të mirënë nuk' e gjej,

¹⁹ sepse nukë baj ate të mirënë qi due, por punoj ate të keqenë qi nukë due.

²⁰ Ndë bafsha pra ate qi nukë due, nuk' e punoj unë ma ate, por ai faji qi rri tek unë.

²¹ Gjej pra këte ligjë, se kur due unë me bamë të mirënë, gjindetë tek unë e keqeja.

²² Sepse më ka anda ligjën' e Perëndisë *qi ashtë* mbas nieriuat përmbrendëshim,

²³ por shof një tietërë ligjë ndër mishnat e mi, qi lufton kundrë ligjësë mendiesë s'eme, edhe më ban shërbëtuer ndë ligjë të fajit qi *ashtë* ndër mishnat e mi.

²⁴ Unë *jam* nieriu i mjerë; kush ka me më shpëtuer prei këti korpit vdekësë?

²⁵ Falemi nders Perëndisë me anë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit. Unë pra me mend i punoj ligjësë Perëndisë, por me mish *i punoj* ligjësë fajit.

KAPTINA VIII.

¹ Tashti pra s'ashtë ndonji dënim për ata qi janë mbë Iesu Krishtinë, qi s'ecinë mbas mishit, por mbas shpirtit.

² Sepse ligja e shpirtit jetësë mbë Iesu Krishtinë më liroi prei ligjësë fajit edhe vdekësë.

³ Sepse ate qi s'mundeit me bamë ligja, sepse ishte e pafuqishime prei mishit, Perëndia dërgoi birin' e vet me shëmbëllim mishi të fajit, edhe për faj, dënoi fajinë ndë mishit,

⁴ qi të mbushetë dreitërimi i ligjësë mbë ne qi nuk' ecimë mbas mishit, por mbas shpirtit.

⁵ Sepse ata qi rrojnë mbas mishit, *kanë ndër mend* punët' e mishit, e ata *qi rrojnë* mbas shpirtit, kanë ndër mend punët e shpirtit.

⁶ Sepse mendia e mishit *ashtë* vdekë, por mendia e shpirtit *ashtë* jetë edhe paqim.

⁷ Sepse mendia e mishit *asht'* anëmiqësi te Perëndia, sepse nukë përungjetë mbë ligjët të Perëndisë, por as nukë mundetë.

⁸ Edhe sa janë të mishit, nukë mundenë me i pëlqyem Perëndisë.

⁹ Por ju nukë jeni të mishit, por të shpirtit, ndë nderjtë Shpirti i Perëndisë ndër ju. Por ndë mos pastë kushi Shpirtin' e Krishtit, kyi nuk' asht' i ati.

¹⁰ Por ndë *qoftë* Krishti ndër ju, korpi asht' i vdekunë për fajinë, por shpirti *ashtë* jetë për drejtësinë.

¹¹ Por ndë nderjtë ndër ju Shpirti i ati qi ngjalli lesunë së vdekunish, ai qi ngjalli Krishtinë prei së vdekunish, ka me u dhanë jetë edhe korpënavet tuei të mortshimvet me anë të Shpirtit vet qi rri ndër ju.

¹² Pra, o vëllazën, jemi detorë jo ndë mishit, qi të rrojmë mbas mishit.

¹³ Sepse ndë rrofshi mbas mishit, keni me vdekunë, por ndë vrafshi punët' e korpit me anë të Shpirtit, keni me rruem.

¹⁴ Sepse ata qi guvernohenë prei Shpirtit Perëndisë, këta janë të bijt' e Perëndisë.

¹⁵ Sepse s'keni marrë shpirt shërbëtyre, qi të keni frikë për-së-ri, por keni marrë shpirt birënie të zanë, me anë të cillit thërrasimë: Abba, Atë.

¹⁶ Ai Shpirt deshmon bashkë me shpirtinë t'anë, se jemi dielmt' e Perëndisë.

¹⁷ Edhe ndë *qofshim* dielm, *jemi* edhe trashigimtarë: trashigimtarë të Perëndisë, edhe trashigimtarë bashkë me Krishtinë, *por* ndë shëfrefshim me ate, qi të lavdohemi bashkë me ate.

¹⁸ Sepse unë mendohem, se pësime't e kësai kohe tashti nukë janë të vëjefshime *për me u vumë* një me një me ate laftinë qi ka me u sbuluem mbë ne.

¹⁹ Sepse shpëresa madhe e krijesësë pret të sbuluemen' e të bijvet Perëndisë.

²⁰ Sepse krijesa uli vetëhenë ndë kotësinët, jo me dashunim *të vet*, por për ate qi e vuni ndënë vetëhenë,

²¹ me shpëresë, se edhe ajo krijesa ka me u dëlirunë prei prishëjesë shërbëtyrësë, *e ka me ardhunë* ndë dëlirëni të laftit dielmvvet Perëndisë.

²² Sepse e dimë se gjithë krijesa fshan, e ka të dhimtunë bashkë deri tashti.

²³ Edhe jo vetëm' *ajo*, por edhe ata qi kanë pemën' e parë të Shpirtit, edhe na vetë fshajmë me vetëhenë t'onë, tue pritunë për birënin' e zanë, *për* shpërblimin' e korpit t'ynë.

²⁴ Sepse me shpëresënë shpëtuem, por ajo shpëresë qi shifetë, nuk' ashtë shpëresë, sepse ate *gja* qi e shef kushi, qish shpëresë ka ma?

²⁵ Por ndë shpërefshim *për* ate *gja* qi nuk' e shofimë, e presimë me anë të durimit.

²⁶ Kështu edhe Shpirti na ndihmon ndë sëmundiet t'ona, sepse nukë dimë për çfarë gjaje me u lutunë sikurse duhetë, por ai Shpirti vetë lutetë për ne me të fshame të pandime zaninë;

²⁷ edhe ai qi shikon zemërat', e di se qish *ashtë* mendia e Shpirtit, se lutetë për shenjtënit si do Perëndia.

²⁸ Edhe e dimë, se gjithë *punëtë* punojnë bashkë për të mirë mb'ata qi duenë Perëndinë, mb'ata qi janë thirrunë sikurse qe dashunimi *ati*.

²⁹ Sepse sa ngjofi çë përpara, ata urdhënoi çë përpara *me qenunë* bashkë mbi një formë me figurën' e Birit vet, qi të jet' ai para-lindës ndër shumë vëllazën.

³⁰ Edhe sa urdhënoi çë përpara, këta i thirri; edhe sa thirri, këta i nxuer të dreitë; edhe sa nxuer të dreitë, këta i lavdoi.

³¹ Qish kemi me thanë pra për këto *punë*? Ndë *qoftë* Perëndia bashkë me ne, cilli *ka me qenunë* kundrë nesh?

³² Sepse ai qi s'kurseu Birin' e vet, por e dha ndër duer për ne të gjithë, e si s'ka me na falunë të gjitha bashkë me ate?

³³ Cilli ka me përfolunë të sgjedhunit' e Perëndisë? Perëndia *asht'* ai qi nxier të dreitë.

³⁴ Cilli *ka me qenun'* ai qi gjukon për të keq? Krisht asht' ai qi vdiq, por edhe ma tepërë ai qi u ngjall, edhe qi ashtë ndë të diathtë të Perëndisë, edhe qi lutetë për ne.

³⁵ Cilli ka me na damë prei dashunisë Krishtit? Shtrëngim, a ngushtim, a ndiekëje, a uni, a të sveshunë, a rrezik, a thikë?

³⁶ (Sikurse ashtë shkruem: "Se për punë teje vritemi gjithë ditënë; u numëruem porsì dhen për të therë.")

³⁷ Por mbë gjithë këto *punë* na mundimë ma tepërë me anë t'ati qi na deshi.

³⁸ Sepse m'u ka mbushunë mendia, se as vdekë, as jetë, as enguj, as urdhëna, as fuqi, as ato qi janë tashti, as ato qi kanë ardhunë,

³⁹ as naltësinë, as thellësinë, as ndonjë tietërë krijesë do të mundetë me na damë prei dashunisë Perëndisë, qi ashtë mbë Zotinë t'anë Iesu Krishtinë.

KAPTINA IX.

¹ Thom të vërtetënë mbë Krishtinë, nukë rrej. (Sepse KAM ndërgegjëjenë t'eme qi deshmon bashkë me mue mbë Shpirtinë Shenjt),

² se kam idhënim të madh, edhe të dhimtunë qi s'mengon ndë zemërët t'eme.

³ Sepse unë vetë lutesh të ishiem i mallëkuem [*damë*] prei Krishtit për vëllazënit e mi, qi janë prei gjakut t'em mbas mishit,

⁴ të cillëtë janë Israelitë, të cillëvet *ashtë* birënia e zanë, edhe lafti, edhe dhiatë, edhe e vumeja e ligjësë, edhe lutëja, edhe të zotuemitë,

⁵ të cillavet *jan'* atënitë, edhe prei atyneve *Ieu* Krishti mbas mishit, i cilli ashtë përmbi të gjitha Perëndi i bekuem për gjithë jetët. Amen.

⁶ Por nukë mundetë me ranë poshtë fjala e Perënditë. Sepse jo gjith' ata qi janë prei *kombit* Israelit, këta *janë* Israelitë.

⁷ As sepse janë fara e Abrahamit, janë gjithë dielm, por "fara jote ka me u queitunë mbë Isaakunë".

⁸ Do me thanë, jo këta dielmt' e mishit, *janë* dielmt' e Perëndisë, por dielmt' e të zotuemesë numërohenë për farë.

⁹ Sepse fara e të zotuemes' *ashtë* këjo: "Kam me ardhunë mbë këte kohë, edhe Sarra ka me pasunë bir".

¹⁰ Edhe jo vetëmë *këjo*, por edhe Rebekka, kur u gjind me barrë prei një *burri*, Isaakut atit t'ynë.

¹¹ (Sepse para se të lejinë *dy dielmtë*, edhe para se të bajinë *ndonji punë* të mirë, a të keqe, për me mbetun' urdhëni parë i Perëndisë *qi ishte* mbas të sgjedhunit, jo prei vepërash, por prei të thirrunit),

¹² iu tha asai: "Se ma i madhi ka me i shërbyem ma të vogëlit".

¹³ Sikurse ashtë shkruem: "Iakobin' e desha, por Esaun' e pata mëni".

¹⁴ Qish kemi me thanë pra? Mos ashtë shtrembëni te Perëndia? Qoftë lark,

¹⁵ sepse *ai* i thotë Moiseut: "Kam me përdëlyem ate qi kam me përdëlyem, edhe kam me pasunë të dhimtunë për ate qi kam me pasunë të dhimtunë".

¹⁶ Pra *këjo* nuk' *ashtë* e ati qi e do, as e ati qi ecën, por e Perëndisë qi përdëllen.

¹⁷ Sepse shkronja i thotë Faraonit: "Se për këte punë të ngrita, për me të diftuem fuqinë t'eme, edhe për me u rrëfyem emëni em mbë gjithë dhenë".

¹⁸ Ate qi të detë pra, e përdëllen, edhe ai qi të detë, e ashpëron.

¹⁹ Do të më thuesh pra: Përse anëkohe ma? Cilli i duel kundrë dashunimit ati? Por cilli je ti, o nieri, qi i përgjegje kundrë Perëndisë?

²⁰ Mos ka me i thanë gatesa gatestarit: Përse më bane kështu?

²¹ Apor s'ka pushtet tiegullari mbi baltënë me bamë prei një balte një anë për nder, e një tietërë për shpërnderim?

²² Ndë deshi Perëndia me diftuem zemërimin' e vet, edhe me bamë të ngjofunë fuqin' e vet, duroi me shumë zemërë të gjanë enët' e zemërimin' q' qenë bamë për të viderrë?

²³ Edhe për me bamë të ngjofunë pasëjen' e laftit,

²⁴ por edhe neve q' na thirri, jo vetëmë prei ludeish, por edhe prei kombesh.

²⁵ Sikurse i thot' edhe Oseesë: "Kam me queitunë popullinë t'em, ate q' s'ashtë populli em, edhe të dashime, ate q' s'ashtë dashime".

²⁶ "Edhe ka me qenunë nd'ate vend q' ashtë thanë atyne: Nukë *jeni* ju populli em, atie kanë me u queitunë bijt' e Perëndisë gjallë".

²⁷ Edhe Isaia bërtet për Israelinë: "Ndë qoftë numëri i të bijvet Israelit pors'i rana e detit, kanë me shpëtue ata q' mbesinë,

²⁸ sepse do të mbarojë, a do të shkurttojë llogari me dreitëni, sepse Zoti ka me bamë llogari të shkurtueme mbi dhet".

²⁹ Edhe sikurse tha çë përpara Isaia: "Zoti Sabaoth [*Zoti i ushtëriave*] ndë mos kishte lanë farë mbë ne, do t'ishim bamë pors'i Sodomat', edhe do t'ishim përgjaitunë me Gomorat".

³⁰ Qish kemi me thanë pra? Se ato kombetë q' nukë ndoqnë dreitëni, ia mbërrinë dreitënisë, edhe *asai* dreitënisë q' ashtë prei besësë.

³¹ Por Israeli tue ndiekunë ligjën' e dreitënisë, nuk' ia mbërrini ligjësë dreitënisë.

³² Përse? Sepse nuk' e *ndiqte* mbas besësë, por mbas vepërash ligjësë. Sepse shqitnë mbë gur të shqitësë,

³³ sikurse ashtë shkruem: "Qe te ve *nji* gur shqite ndë Sionë, edhe nji shkamp guri të shkandalit, edhe gjithë-kush t'i besojë ati, s'ka me u turpëruem".

KAPTINA X.

¹ Vëllazën, dëshërimi i zemrësë s'eme, edhe lutëja q' baj mbë Perëndinë për Israelinë, ashtë për shpëtim *t'atynëve*.

² Sepse dëshmoj për ata, se u përvëlohetë zemëra për Perëndinë, por jo mbas së ngjofëmesë.

³ Sepse tue mos ngjofunë dreitënin' e Perëndisë, edhe tue kërkue me ngrefunë dreitënin' e vet, nuk' ulnë vetëhenë ndë dreitëni të Perëndisë.

⁴ Sepse të mbaruemit' e ligjës' *ashtë* Krishti për dreitëni te cilli-do q' beson.

⁵ Sepse Moiseu shkruen *për* atë dreitëninë q' ashtë prei ligjësë, *tue thanë*: "Se ai nieri q' ban këto, ka me rruem prei atynëve".

⁶ Por ajo dreitënia q' ashtë prei besësë thotë kështu: "Mos thuesh ndë zemërë tande: Kush ka me hipunë ndë qiellt?" Do me thanë, për me sdripunë Krishtinë;

⁷ a: "Kush ka me sdripunë ndë abysset?" Do me thanë, për me prumë nalt Krishtinë prei së vdekunish.

⁸ Por qish thotë? "Fjala ashtë ngjat teje, ndë gojë tande, e ndë zemërë tande", do me thanë, fjala e besësë q' predikojmë,

⁹ se ndë rrëfesh me gojë tande Zotinë Iesu, edhe ndë besofsh me zemërë tande, se Perëndia e ngjall prei së vdekunish, ke me shpëtue,

¹⁰ sepse me zemërë besohetë për dreitëni, edhe me gojë rrëfëhetë për shpëtim,

¹¹ sepse shkronja thotë: "Gjithë-kush t'i besojë ati, s'ka me u turpëruem".

¹² Sepse s'ka të damë ndërmiet ludeu e Greku, sepse ai Zoti vetë *ashtë* i të gjithëve, i pasunë mbi gjith' ata q' e thërrsinë.

¹³ Sepse gjithë-kush të thërrasi emënin' e Zotit, ka me shpëtue.

¹⁴ Si pra kanë me thirrun' ate q' s'i kanë besuem? Edhe si kanë me i besuem ati q' s'kanë ndëgjuem për ate? Edhe si kanë me ndëgjuem pa *qenun'* ai q' predikon?

¹⁵ Edhe si kanë me predikuem, ndë mos u dërgofshinë? Sikurse ashtë shkruem: “Sa të bukura *janë* kambët’ e atyneve qi apinë zanin’ e mirë për *paqtim*, edhe atyneve qi ungjillëzohenë *për* të mirat”.

¹⁶ Por të gjithë nuk’ i ndëgjuen’ ungjillit, sepse Isaia thotë: “Zot, kush i besoi predikimit t’ynë?”

¹⁷ Besa pra *ashtë* prei së ndëgjuemesë, edhe e ndëgjuemeja prei fjalësë Perëndisë.

¹⁸ Por thom: Mos nukë ndëgjuenë? Po, “zani i atyneve duel mbë gjithë dhenë, edhe fjalët’ e atyneve *deri* mbë skanjet të botësë”.

¹⁹ Por thom: Mos nuk’ e ngjofi Israeli? I pari *ashtë* Moiseu qi thotë: “Unë kam me u shtimë juve ndë zmir me ata qi nukë janë komp, edhe kam me u bamë juve të zemërohi me *nji* komp pa mend”.

²⁰ Por Isaia kuxon ma tepërë, e thotë: “U gjeta për-an’ atyneve qi nukë më kërkajnë, u duka përpara atyneve qi nukë pyesinë për mue”.

²¹ Por për Israelinë thotë: “Gjithë ditënë shtrina duert’ e mia te nji popull qi nukë bindetë, e qi flet kundrë”.

KAPTINA XI.

¹ Thom pra: Mos e hodhi tej Perëndia popullin’ e vet? Qoftë lark, sepse edhe unë jam Israelit, prei farës’ Abrahamit, prei kombit Beniaminit.

² Perëndia nuk’ e hodhi tej popullin’ e vet, të cillin’ e ngjofi çë përpara. Apor nukë dini qish thotë shkronja për Elinë? Qysh flet te Perëndia kundrë Israelit, tue thanë:

³ “Zot, vranë profetënit’ e tu, edhe rrëzuenë theroret’ e tua; edhe unë mbeta vetëmë, edhe kërkajnë jetënë t’eme”.

⁴ Por si i përgjegjetë Perëndia? “Kam lanë për vetëhenë t’eme shtatë mijë burra, të cillëtë nuk’ i ulnë mbë gjunjë Baalit”.

⁵ Kështu pra edhe mbë këte kohë tashti ka mbetunë *nji gja send* mbas së sgjedhëmesë dhunëtisë.

⁶ Por ndë *qoftë* mbas dhunëtisë, nuk’ *ashtë* ma prei vepërash, sepse *atëherë* dhunëtia nuk’ ashtë ma dhunëti, sepse vepëra nuk’ ashtë ma vepërë.

⁷ Qish pra? Israeli nuk’ e gjeti ate qi kërkon, por të sgjedhunit’ e gjetnë’, e të tietër’ u verbuenë, deri mbë dhetë ditë të sotshime,

⁸ (sikurse ashtë shkruem: “Perëndia u dha atyneve nji të ardhunë gjumi, sy qi të mos shofinë, edhe veshë qi të mos ndëgjojnë”.)

⁹ Edhe Davidi thotë: “U bafhtë truveza e atyne për kurth, e për lak, e për shkandal, e për shpagim mb’ata.

¹⁰ U errësoshinë syt’ e atyne qi të mos shofinë, edhe kurrus kurrizin’ e atyne për kur-do”.

¹¹ Thom pra: Mos fëjyënë qi të rrëzohenë? Qoftë lark, por prei së rrëzumes’ atyne *u ba* shpëtim ndër kombet, qi t’u shtierë zmirin’ atyne.

¹² Edhe e rrëzumeja e atyne ndë *qoftë* pasëje bote, edhe të mangunit’ e atyne pasëje kombesh, sa ma tepërë *ka me qenunë* të mbushunit’ e atyne?

¹³ Sepse u thom juve kombevet (deri sa të jemi unë apostull i kombevet, lavdoj punënë qi baj),

¹⁴ qi t’u shtije *zmirin’ atyneve qi janë* mishi em, edhe të shpëtoj disa prei asish.

¹⁵ Sepse e hudhëmeja tej e atyneve ashtë të paqtuemit’ e botesë, *qish do të jetë* të pritunit’ e *atyneve*, veçe se jetë së vdekunish?

¹⁶ Por ndë *qoftë* pem’ e parë shenjte, asht’ edhe brumi; edhe ndë *qoftë* rraja shenjte, *jan’* edhe degatë.

¹⁷ Edhe ndë ushqyënë disa prei degash, e ti, qi ishie ullin’ i egrë, u shartove ndër ato, e u bane shoqi i rrjës’, edhe i ullinit majtunë, mos u mburr kundrë degavet,

¹⁸ por ndë mburre, ti nukë mba rrajënë, por rraja të mba tyi.

¹⁹ Do të thuesh pra: U shqyenë degatë, qi të shartohem unë.

²⁰ Mirë, për pabesiminë u shqyenë, por ti qindron për besënë. Mos mendo nalt, por kij frikë,

²¹ sepse Perëndia ndë mos kurseu degat' e natyrshime, *druese* nukë do të kursejë edhe tyi.

²² Shif pra mirëninë, edhe acërimin' e Perëndisë, mb'ata qi u rrëzuenë; acërim, por mbë tyi mirëni, ndë qindrofsh ndë mirënit, sepse *tietrazi* edhe ti ke me u shkëputunë.

²³ Por edhe ata, ndë mos qindrofshinë ndë pabesënit, kanë me u shartuem, sepse Perëndia asht' i fortë me i shartuem prap.

²⁴ Sepse ndë u shkëpute ti prei ullinit egrë të natyrëshim, edhe u shartove kundrë natyrësë, ndë ulli të butë, sa ma tepër, ata qi janë të natyrëshim kanë me u shartuem ndë ulli të vet.

²⁵ Sepse nukë due, o vëllazën, të mos e dini këtë mpshefësinë (qi të mos jeni të mentshim ndër vetëhet tueja,) se verbim u ba mbë një anë mbë Israelitët, deri sa të hyjë të mbushunit' e kombevet;

²⁶ edhe kështu Israeli ka me shpëtuem, sikurse ashtë shkruem: "Ka me ardhunë prei Sionit Ai qi shpëton, edhe ka me këthyem pabesëniatë prei lakobit.

²⁷ Edhe këjo ashtë dhiata prei meje mb'ata, kur t'u hiek fajet atyne".

²⁸ Edhe prei anës' ungjillit *jan'* anëmiq te ju, por prei anësë së sgjedhëmesë *janë* të dashunë për atënit.

²⁹ Sepse dhunëtiat' edhe të thërritunat' e Perëndisë janë pa pendim.

³⁰ Sepse sikurse edhe ju njiherë nuk' i ndëgjuetë Perëndisë, por tashti u përdëllyetë prei të pandëgjuemit këtyneve.

³¹ Kështu edhe këta tashti nuk' i ndëgjuenë' *ati*, për me u përdëlljem edhe ata prei përdëllimit tuei.

³² Sepse Perëndia i mbylli të gjithë ndë pandëgjim, qi të përdëllejë të gjithë.

³³ O thellësinë pasëje, e ditunie, e shqisë Perëndie! Sa të pakërkueshime *janë* gjyqet' e ati, edhe të pagjetunë gjurmat' e udhëvet atil!

³⁴ Sepse "kush e ngjofi mendien' e Zotit? A kush u ba këshillës bashkë me ate?"

³⁵ A: "Kush i dha ati *gja* përpara, qi t'i shpaguhet?"

³⁶ Sepse prei ati, edhe me anët t'ati, edhe për ate *janë* të gjitha; mb'ate *qoftë* lafti për gjithë jetët. Amen.

KAPTINA XII.

¹ U lutem juve pra, o vëllazën, për përdëllimet e Perëndisë, të nxirrni përpara korpënitë tuei kurban të gjallë, shenjt të pëlqyeshim te Perëndia, *qi ashtë* lutëja juei me arrësyë.

² Edhe mos bahi me një formë me këtë jetë, por ndërroni formënë tuei me anë të përtëritëmesë mendiesë tuei, qi të provoni cilli *asht'* i miri, i pëlqyeshimi, edhe i kulluti dashunim i Perëndisë.

³ Sepse thom, me anë t'ati hirit qi m'u dha mue, mbë gjithë-se-cillinë prei jush, mos me u menduem ma tepër se sa duhetë me u menduem, por me u menduem për me u bam' i urtë, mbas masësë besësë qi dau Perëndia mbë gjithë-se-cillinë.

⁴ Sepse sikurse ndë një korp kemi shumë anë, edhe gjith' anëtë nukë kanë një farë pune,

⁵ kështu *edhe na* të shumëtë jemi një korp mbë Krishtinë, edhe gjithë-secilli *prei nesh jemi* anët' e njaniit tietërit;

⁶ edhe kemi gjithë çë farë dhunëtiash mbas hirit qi na u dha: kush të ketë profezi, *le të profetizojë* mbas pjesësë besësë;

⁷ kush të ketë për me shërbyem, *le t'i bierë mbrapa* shërbesësë; kush te ketë për me mësuem,

⁸ *le t'i bierë mbrapa* mësimi; kush të ketë me dhanë ngushullin, *le t'api* ngushullim; ai qi ep prei së vetësë, *le t'i api* me zemërë të mitunë; ai qi asht' i parë, le të jetë me kujdes; ai qi përdëllen, *le të përdëllejë* me buzë me gas.

⁹ Dashunia mos *jetë* me dy faqe; këthehi prei së keqesë, e iu ngjitni së mirësë;

¹⁰ doni fort njiani tietërinë me dashuni vëllazënie; shkonja me nder njiani tietërit;

¹¹ mos *ini* të përtueshim mbë nxitim *të punëvet*; *bahi* të nxitë ndë shpirtit; i shërbeni Zotit;

¹² gëzohi ndë shpëresët; duroni ndë shtrëngim; pritni ndë të lutunit;

¹³ ipni prei së tuejash ndë nevojat të shenjtënavet; ndiqni miqësin' e të huejtit,

¹⁴ Bekoni ata qi u ndiekinë juve; bekoni, e mos mallëkoni.

¹⁵ Gëzohi me ata qi gëzohenë, edhe qjani me ata qi qjainë.

¹⁶ Kini një mend njiani mbë tietërinë; mos mendoni të naltatë, por uli bashkë me të përngjëtiti; mos kujtoni vetëhenë tuei për të mentshim.

¹⁷ As ndonjianit mos i shpagueni të keq ndë vend të së keqesë; vështroni për *punë* të mira përpara gjithë nierëzish.

¹⁸ Ndë mundëshi, sa prei anësë tuei, të keni paqtim me gjithë nierëzit.

¹⁹ Mos i mirni shpagim vetiut, o të dashunë, por bani udhë zemërimit, sepse ashtë shkruem: “Unë *kam me marrë* shpagim, unë kam me shpaguem, thotë Zoti”.

²⁰ Ndë i arthtë uni pra anëmikut t'yt, epi bukë me ngranë; ndë i ardhhtë et, epi ujë me pimë, sepse kur të bajsh këte, ke më grumbulluem thëngjij *të ndezunë* mbi kryet t'ati.

²¹ Mos u mund prei së keqesë, por mund të keqenë me të mirënë.

KAPTINA XIII.

¹ Qish-do shpirt le t'i uli kryetë pushtetevet naltë, sepse nuk' ashtë pushtet *prei vetiut*, veçe prei Perëndisë; edhe ata pushtetë qi janë, jan' urdhënuem prei Perëndisë.

² Përandai ai qi i rri kundrë pushtetit, i rri kundrë urdhënit Perëndisë; edhe ata qi rrinë kundrë, kanë me marrë gjukim mbë vetëhet t'atye.

³ Sepse urdhënarëtë nukë janë frikë e punëvet mira, por të këqia vet. Do pra mos me pasunë frikë pushtetinë? Ban të mirënë, edhe ke me pasunë lavdim prei ati,

⁴ sepse *urdhënar*i ashtë shërbëtuer i Perëndisë te ti për të mirënë. Por ndë bafsh të keqenë, kij frikë, sepse nuk' e mba thikënë kot, sepse ashtë shërbëtuer i Perëndisë, shpagë-marrës për me bamë zemërim kundrë ati qi punon të keqenë.

⁵ Përandai *ashtë* nevojë me ulunë kryetë, jo vetëmë për zemëriminë, por edhe për ndërgegjëjenë.

⁶ Sepse përandai pagueni edhe të dhana, sepse janë shërbëtore Perëndie, për me shikuem këte punë.

⁷ U lani pra të gjithëve detyratë: *ati qi ashtë për* me dhanë, *ipni* të dhanënë; ati qi ashtë për pagesë, pagesënë; *ati qi ashtë për* me pasunë frikë, frikënë; *ati qi ashtë për me pasunë* nder, nderinë.

⁸ Askuit mos i kini detyrë asgja, veçe për me dashunë njiani tietërinë, sepse ai qi do tietërinë, ka mbushunë ligjëne.

⁹ Sepse këjo: “Mos kurvënoysh. Mos vrasish. Mos viedhish. Mos bajsh deshmi rrenë. Mos dëshërojsh”, edhe qish do tietër urdhënë ndë *qoftë se ashtë*, ndë këte fjalë i shkurtohetë kryetë, do me thanë: “Të duesh të afërmënë tand porsì vetëhenë tande”.

¹⁰ Dashunia nuk' i ban keq të afërmit; dashunia pra ashtë të mbushunit' e ligjëse.

¹¹ Edhe këte *ma fort*, tue ditunë kohënë se tashti *asht'* ora për me u çuem prei gjumit, sepse tashti *ashtë* ma ngjat shpëtimi ynë, se atëherë kur besuem.

¹² Nata u thye, e dita u afëruë; le të hedhim tej pra punët' e errësinësë, e le të veshim armët' e dritësë.

¹³ Le t'ecim hieshim si ditënë, jo ndër lodërti e *ndër* të deituna, jo ndër shtratëna *kurvënie* e *ndër* tepër-ndynësina, jo ndë qartë e *ndë* zmir,

¹⁴ por vishni Zotinë Iesu Krisht, edhe mos kini kujdes për mishinë, për *me i bamë* dëshërimetë.

KAPTINA XIV.

¹ Edhe ate qi *asht'* i sëmünë ndë besët pritnia mbas vetiut, jo tue bamë gjyq' me dy mendesh.

² Sepse nji beson se mundetë me ngranë prei së gjithash, por ai qi *asht'* i sëmünë ha barishta.

³ Ai qi ha le të mos bajë për asgja ate qi s'ha; edhe ai qi s'ha le të mos gjukojë atë qi ha, sepse Perëndia e ka priturë mbas vetiut.

⁴ Cilli je ti qi gjukon shërbëtorin' e huej? Mbë të zotin' e vet ai qindron a bije, por ka me qindruem, sepse Perëndia mundetë me e qindruem *dreitë*.

⁵ Sepse nji shqyen nji ditë prei nji tietëre dite, e nji tietër qish do ditë e numëron nji. Gjithë-se-cilli le të mendohetë mbas mendiesë vet qi iu ka mbushunë.

⁶ Ai qi shqyen ditënë, për Zotin' e shqyen, edhe ai qi nukë shqyen ditënë, për Zotinë nuk' e shqyen. Ai qi ha, për Zotinë ha, sepse i faletë nders Perëndisë; edhe ai qi nukë ha, për Zotinë nukë ha, edhe i faletë nder Perëndisë.

⁷ Sepse as ndonji prei nesh s'riron për vetëvetëhenë, edhe as ndonji s'vdes për vetëvetëhenë.

⁸ Sepse edhe ndë rrofshim, për Zotinë roimë; edhe ndë vdekshim, për Zotinë vdesimë. Ndë rrofshim pra, për Zotinë roimë, edhe ndë vdekshim, të Zotit jemi.

⁹ Sepse për këte punë Krishti edhe vdiq, edhe u ngjall, edhe roi për-së-ri, për me zotënuem mbi të vdekunit, e mbi të gjallët.

¹⁰ Por ti, përse gjukon vëllandë tand? A edhe ti përse ban për asgja vëllanë tand? Sepse na të gjithë kemi me dalunë përpara gjukatësë Krishtit.

¹¹ Sepse ashtë shkruem: "Rroj unë", thotë Zoti, "se mbë mue ka me u ulunë qish do gjunjë, edhe qish do gjuhë ka me lavduem Perëndinë".

¹² Gjithë-se-cilli pra prei nesh ka me i dhanë fjalë Perëndisë për vetëvetëhenë.

¹³ Le të mos gjukojmë pra njiani tietërinë, por *për këte punë* ma tepërë gjukoni, qi të mos i veni shqitë vëllait, a shkandulë.

¹⁴ E dij, edhe m'u ka mbushunë mendia mbë Zotinë Iesu, se s'ashtë ndonji gja e ndytë prei vetiut, veç për ate qi kuiton *për* ndonji gja se *asht'* e ndytë, për ate *asht'* e ndytë.

¹⁵ Por ndë u idhënof' yt vëlla për të ngranë, ti nuk' ecën ma mbas dashunisë. Mos e ban ate të hupi për të ngranët tat, qi për ate vdiq Krishti.

¹⁶ Le të mos nemetë pra e mira juei.

¹⁷ Sepse mbëretënia e Perëndisë nuk' ashtë të ngran' e të pimë, por dreitëni, e paqtim, e gëzim mbë Shpirtinë Shenjt,

¹⁸ sepse ai qi i shërben Krishtit me këto, *asht'* i pëlqyeshim te Perëndia, edhe i sgjedhunë te nierëzit.

¹⁹ Le të ndiekimë pra ato *punët'* e paqtim, edhe ato *qi vëjeinë* për me ndrequnë njiani tietërinë.

²⁰ Mos e prish punën' e Perëndisë për të ngranë. Sepse të gjitha janë të qiruta, por e keqe *ashtë* për ate nieri qi ha me shkandullë.

²¹ Mirë ashtë mos me ngranë mish, as mos me pimë venë, as *mos me bamë gja* qi për ate rrëshqet, a shkandalizohetë, a ashtë i dobë yt vëlla.

²² Ke besë ti? Kije me vetëvetëhenë përpara Perëndisë; lum ai qi nukë gjukon *për të keq* vetëvetëhenë për ate *punë* qi kërkon me bamë.

²³ Por ai qi ashtë me dy mendesh, ndë hangrëtë, iu ka gjukuem për të keq, sepse nukë *hangër* me besë; edhe gjithë qish nukë *bahetë* me besë, ashtë faj.

KAPTINA XV.

¹ Edhe na qi jemi të fortë kemi detyrë me bartunë sëmundat' e atyneve qi s'janë të fortë, e jo me pëlqyem vetëhenë t'onë,

² sepse gjithë-se-cilli prei nesh le të pëlqejë të afërmisë për të ndrequnë mbë *punë* të mirë.

³ Sepse edhe Krishti nuk' e pëlqeu vetëvetëhenë, por sikurse ashtë shkruem: "Të shamet' e atyneve qi të shajinë ranë mbi mue".

⁴ Sepse sa u shkruenë përpara, u shkruenë përpara për mësiminë t'anë, qi të kemi shpresënë prei durimit, e prei ngushullimit shkronjavet.

⁵ Edhe Perëndia i durimit e i ngushullimit u dhashtë juve me pasunë nji mend njiani me tietërinë mbas Iesu Krishtit:

⁶ qi të lavdoni me nji zemër' e me nji gojë Perëndinë edhe Atin' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

⁷ Përandai pritni mbas vetiut njiani tietërinë, sikurse edhe Krishti na priti mbas vetiut ndë laft të Perëndisë.

⁸ Edhe thom se Krishti u ba shërbëtuer i rreth-presëjesë për të vërtetën' e Perëndisë, për me vërtetuem të zotuemit' e atënavet;

⁹ edhe kombetë me lavduem Perëndinë për përdëllimin' e ati, sikurse ashtë shkruem: "Përandai kam me të lavduem ndër kombet, edhe kam me psallunë për emëninë tand".

¹⁰ Edhe prap thotë: "Gëzohi, o kombe, bashkë me popullin' e ati".

¹¹ Edhe prap: "Lavdoni Zotinë, gjithë kombetë, edhe nderoni ate, gjithë popujtë".

¹² Edhe prap Isaia thotë: "Ka me qenunë rraja e lesseut", edhe: "ai qi do të ngrihetë me mbëretënuem mbi kombet, mb'ate kanë me shpëryem kombetë".

¹³ Edhe Perëndia i shpërsësës' u mbushte juve me qish do farë gëzimi e paqtimi me anë të besësë, qi të tepëroni ndë shpërsësët me anë të fuqisë Shpirtit Shenjt.

¹⁴ Por edhe mue vetë, o vëllazënit' e mi, m'u ka mbushunë mendia për ju, se edhe ju jeni plot me mirëni, mbushunë me qish do farë shqisë, e mundeni me mësuem njiani tietërinë.

¹⁵ Por mbë-nj-anë u shkrova juve, o vëllazën, ma me kucim, për me u prumë ndër mend juve për hirinë qi m'u dha mue prei Perëndisë,

¹⁶ qi të jemi shërbëtuer i Iesu Krishtit mbë kombet, tue punuem të shenjtënuemenë punën' e ungjillit Perëndisë, qi të bahet' e pëlqyeshime dhunëtia e kombevet, e të shenjtënohetë me anë të Shpirtit Shenjt.

¹⁷ Kam pra se ku me u mburrunë mbë Iesu Krishtinë për ato *punët qi janë* të Perëndisë,

¹⁸ sepse nukë do të kucoj me folunë për ndonji punë prei asosh qi Krishti s'ka punuem me anë t'eme, për me prumë ndë ndëgjim kombetë, me fjalë e me punë,

¹⁹ me fuqi shenjesh e mërekullish, me fuqi të Shpirtit Perëndisë, kaqi sa çë prei Ierusalemit e përqark ndë Illyri e kam mbushunë *me ungjillin'* e Krishtit.

²⁰ Edhe kështu nxitojem me predikuem ungjillinë, jo atie ku u zu n'gojë emëni i Krishtit, qi të mos ndërtoj mbë themel të huej,

²¹ por sikurse ashtë shkruem: "Ndër ata qi s'u dha za për ate, ata kanë me pamë; edhe ata qi nukë patnë ndëgjuem, kanë me marrë vesh".

²² Përandai edhe u ndala shumë herë me ardhunë te ju.

²³ Por tashti si s'kam vend ma ndër këto anë, edhe kishiem mall shumë viet e terhu me ardhunë te ju;

²⁴ kur të vete ndë Spani, kam me ardhunë te ju, sepse shpërej tue shkuem *aty-dreiti* me u pamë juve, edhe me u përciellë atie prei jush, ma parë prei nji ane si të ngihem me ju.

²⁵ Por tashti po vete ndë Ierusalem, për me u shërbyem shenjtënavet,

²⁶ sepse Makedonia edhe Ahaia pëlqyenë me bamë *nji* limoshënë për shenjtënat e vobeg, qi janë ndë Ierusalem.

²⁷ Sepse u pëlqeu atyne *këjo*, edhe janë detorët' e atyneve, sepse ndë u banë kombetë shokë bashkë me ata ndë punë të shpirtit, kanë detyrë me u shërbyem edhe ndë punë të mishit.

²⁸ Si të mbaroj pra këte, edhe t'u bulos atyne këte pemë, kam me shkuem prei jush ndë Spani.

²⁹ Edhe e dij se tue ardhunë te ju, kam me ardhunë plot me bekim të ungjillit Krishtit.

³⁰ Edhe u lutem juve, o vëllazën, për Zotinë t'anë Iesu Krishtinë, edhe për dashuni të Shpirtit *Shenjt*, të mundohi bashkë me mue, tue iu lutunë Perëndisë për mue,

³¹ qi të shpëtoj prei atyne të pandëgjueshimivet *qi janë* ndë lude, edhe qi të bahet' e pëlqeshime mbë shenjtënat puna eme qi baj ndë Ierusalem;

³² qi të vij te ju me gëzim, ndë dashtë Perëndia, edhe të prahem bashkë me ju.

³³ Edhe Perëndia i paqimit *qoftë* bashkë me ju të gjithë. Amen.

KAPTINA XVI.

¹ Edhe u rakomandoj juve Foibënë, motërënë t'onë, qi ashtë shërbëtoreja e kishësë ndë Kenkre,

² qi ta pritni mbë Zotinë sikurse vëjen për shenjtënat, edhe t'i ndimoni për gjithë qish të ketë nevojë prei jush, sepse edhe ajo u ka ndimuen shumë vetëve, edhe mue vetë.

³ U faleni me shëndet Priskillës' edhe Akuilësë ndimëtarëvet mi mbë Iesu Krishtinë

⁴ (të cillëtë vunë qafën' e vet *ndë thikët* për jetënë t'eme; atyne nuk' u falem nders unë vetëmë, por edhe gjithë kishat' e kombevet).

⁵ *I faleni me shëndet* edhe kishësë qi ashtë ndë shtëpi t'atyne. I faleni me shëndet Epainetit të dashunit t'em, i cilli ashtë pem' e parë e Ahaisë mbë Krishtinë.

⁶ I faleni me shëndet Marisë, e cilla u mundue shumë për ne.

⁷ U faleni me shëndet Andronikut edhe lunistë fisnavet mi, edhe ropnavet shokëvet mi, të cillëtë janë të shënueshim ndër Apostujt, të cillët' ishinë mbë Krishtin' edhe ma pari se unë.

⁸ I faleni me shëndet Amplisë të dashunit t'em mbë Zotinë.

⁹ I faleni me shëndet Urbanit ndimëtarit t'ynë mbë Krishtinë, edhe Stahyt të dashunit t'em.

¹⁰ I faleni me shëndet Apelliut të provueshimit mbë Krishtinë. U faleni me shëndet atyne *qi janë prei shtëpisë* Aristobulit.

¹¹ I faleni me shëndet Herodionit fisit t'em. U faleni me shëndet atyneve *qi janë prei shtëpisë* Narkissit, qi janë mbë Zotënë.

¹² U faleni me shëndet Tryfainës, edhe Tryfosësë, qi mundohenë mbë Zotinë. I faleni me shëndet Persidësë së dashëmesë, e cilla u mundue shumë mbë Zotinë,

¹³ I faleni me shëndet Rufit të sgjedhunit mbë Zotinë, edhe s'amës' ati edhe s'emesë.

¹⁴ U faleni me shëndet Asynkritit, Flegontit, Hermanit, Patrobit, Hermeut, edhe vëllazënavet qi janë bashkë me ata.

¹⁵ U faleni me shëndet Filologut edhe Iulisë, Nereut edhe së motërës' ati, edhe Olymbaut, edhe gjithë shenjtënavet qi janë bashkë me ata.

¹⁶ I faleni me shëndet njiani tietërit me të puthunë të shenjtënueshime. U falenë me shëndet juve kishat' e Krishtit.

¹⁷ Edhe u lutem juve, o vëllazën, të keni sytë hapëtë mb'ata qi bajnë të dame e shkandula kundrë ati mësimi qi keni xanë ju, edhe shtëmangi prei atyneve.

¹⁸ Sepse t'atillët nuk' i shërbejnë Zotit t'ynë Iesu Krishtit, por barkut vet; edhe me fjalë t'ambëla, e me fjalë të mira gënjejnë zemërat' e atyneve qi s'kanë të keqe.

¹⁹ Sepse të ndëgjuemitë tui e mbërrini mbë të gjithë. Sa për ju pra gëzohem, edhe due qi të jeni të ditshim mbë të mirënë, e të mitunë mbë të keqenë.

²⁰ Edhe Perëndia i paqtimit ka me dërrmuem Satanënë ndënë kambët tueja për së shpeiti. Hiri i Zotit t'ynë Iesu Krishtit *qoftë* bashkë me ju. Amen.

²¹ U falenë me shëndet Timotheu ndimëtari em, edhe Lukiu, edhe Iasoni, edhe Sosipatri, fisnat' e mi.

²² U falem me shëndet mbë Zotinë unë Tertiu qi shkrova letërënë.

²³ U faletë me shëndet Gaiu, i cilli ka pritunë mue edhe gjithë kishënë ndë shtëpi. U faletë me shëndet Erasti kujdestari i qytetit, edhe Kuarti vëllai.

²⁴ Hiri i Zotit t'ynë Iesu Krishtit *qoftë* bashkë me gjithë ju. Amen.

²⁵ Edhe mb'ate qi mundetë me forcuem juve mbas ungjillit t'em, edhe mbas predikimit Iesu Krishtit, mbas së sbuluemes' asai mpshefënisë qi qe pushuem çë përpara motesh,

²⁶ e tashti u sbulue prei shkronjash profetënavet mbas urdhënimit Perëndisë të jetësimi, edhe u ngjof mbë gjithë kombet për ndëgjimin' e besësë;

²⁷ vetëmë mbë të ditshiminë Perëndi *qoftë* laft me anë të Iesu Krishtit për jetët të jetëvet. Amen.

(Letëra) mbë Romanët u shkruie prei Korinthës', (edhe u dërgue) me anë të Foibësë shërbëtoresë kishësë ndë Kenkre.